

AHOGY ÉN SZERETTELEK TITEKET 2.

*2018. február 18. – Sandersné dr. Kovács Erzsébet
élőben elhangzott tanításának szövege belső használatra*

Sandersné dr. Kovács Erzsébet:

Egy Igét szeretnék nektek mondani, ami kicsit segít abban, hogy ha legközelebb együtt imádkozunk, akkor nagyobb folyamban tudjon áradni ez az ima. Ez pedig Mózes 1. könyvében van. Ott minden megtalálható. Visszamegyünk a kezdetekre, a Mózes 1-re, ami olyan könyv, amelynek első fejezeteiben minden pontosan meg van írva Isten óhajáról, hogy mit hogyan végzett akkor. Ugyanígy végzi ma is ezeket, csak most már az újonnan született szellem által teszi.

Noé napjaiban Isten özönvizet hozott a földre, és azt Noénak jelentette meg. Akkor a 40 napos esőzések és vizek idején csak azok maradtak életben, akik a bárkában voltak. Az egész élővilág kipusztult. Ez az egyetlen Ige, ahol Isten elmondja, miként hozta ezt az óriási vízözönt a földre. Kijelenti nekünk azt, hogy Isten hogyan munkálja a mai napokban is azt, hogy hatalmas szellemi kiáradás jön. Hiszen a víz mindig a Szent Szellem egy jelképeként is megjelenik, és azt is írja a Biblia, hogy a mi bárkánk a Krisztus. Mi ebből a világból Krisztuson keresztül fogunk az elragadtatással kimenekedni, a Noé bárkájához hasonlóan. Mi felemelkedünk, a többiek mind egy nagyon-nagyon nehéz időszakon mennek keresztül az elragadtatást követően. Hogyan hozza Isten ezt a szellemi kiáradást a földre, amelynek meg kell történnie Krisztus eljövele és a mi elragadtatásunk előtt? Egy óriási kiáradásnak kell jönnie a földre. Ezt az egy verset szeretném elolvasni nektek. Jövő héten erről bővebben fogok prédikálni, ez csak egy kis beharangozás, előzetes abból, ami majd jövő héten készül. Ez készül a szívemen. Így szól:

1MÓZES 7,11.

11. Noé életének hatszázadik esztendejében, a második hónapban, e hónap tizenhetedik napján: felfakadnak ezen a napon a nagy mélység minden forrásai, és az ég csatornái megnyilatkoznak.

Ő is várt egy ideig. Ha azt mondjátok, hogy régóta vártok valamire, amit Isten megígért nektek, akkor gondolatok arra, hogy Noé hatszáz évet várt, míg megláthatta, amit Isten mondott, hogy jön majd ez az özönvíz. Hatszáz évet! Pontosan annak az évnek a második hónapjában. Kitejt az ideje annak, amit Isten ígért, annak mindig eljön az ideje az életünkben. Annak mindig eljön az ideje, amikor Isten valamit ígér, az Ő ígéretei betelnek. Ha nem is látod meg azonnal, nem szabad feladni! Ez a nagy tanulság ebben! Eljött az a nap, amikor Isten ígérete beteljesedett. Felfakadnak ezen a napon a nagy mélység minden forrásai, és az ég csatornái megnyilatkoznak. Ez a hatalmas kiáradás, ami jön majd, ez az előképe annak, amit itt olvasunk. A föld mélységeinek a csatornái mind felfakadtak.



Belőlünk, akik újonnan születünk és befogadtuk a Szent Szellemet, jönnek ezek a folyamatok mélyről, amit Isten majd előhoz. Nemcsak a menny csatornái fognak megszakadni és jön le Isten dicsősége, hanem a mi belső emberünkben is ki fognak fakadni ezek a folyamatok. Már most is csordogálnak, hiszen nagyon sokan imádkozunk nyelveken, de ennél sokkal, sokkal többről van szó, és Isten számít erre, nagyon számít erre. Szeretné, ha ezek minél bőségesebben felfakadnának, és nagy folyamatokkal jönnének.

Így fog betelni a föld Isten dicsőségével, ahogy megígérte, hogy a földet betölti Isten dicsősége, és az Isten dicsőségének ismerete – olvasod egy másik helyen. Így fogja megtenni. Megszakadnak az ég csatornái, és a bensőből, a mélységből a folyamatok felfakadnak. Ezek a folyamatok a mi szívünk belsejéből fognak jönni. Amikor kezdünk imádkozni nyelveken, elkezdünk csordogálni, és öt perc múlva elcsendesedtünk. Ezek az első kis gleccserek voltak. De ennél sokkal többről van szó, ha teljesen odaadjuk magunkat, és a Szent Szellemre figyelünk, hogy mit szeretne előhozni abból, ami bennünk van. Mert bennünk ez el van rejtve. Ott van bennünk Isten teljes akarata. Az új teremtésben. Minden, amit Isten számunkra elrendelt, és amit vár tőlünk itt a földön, hogy elvégezzünk, az ott bent van a belső emberben. Ezeket elő kell hoznunk! Ezeket nagy folyamban kell előhozunk! Oda kell adnunk magunkat ezekre a nagy folyamatokra! Ahogy írja az Ige, a mélységnek minden forrásai felfakadtak. Krisztus Testének minden tagjára számít az Úr. Ennek a forrásai fel fognak fakadni. Számít az Úr erre. Lehet, hogy eddig nem adtad oda magad erre a fajta imádságra, mert a fejünk nem érti, és akkor biztos nincs is semmi haszna, gondolják sokan a keresztények. Azért, mert nem értjük, hogyan működik az elektromosság, és hogy mennek az elektronok a vezetékben, attól még, ha a kapcsolót felkapcsolod, világosság lesz, ugye? Mennyi mindent használunk, aminek nem értjük a működését?

Ugyanígy, ha ezt is beépítjük az életünkbe, és megengedjük ezeknek a folyamatoknak, hogy elkezdjenek folyni, akkor ez elősegíti Isten dicsőségének a kiáradását a földön. Ha a pogányok száma betelt, akkor jön el az az idő, hogy az Úr elvisz minket. Ekkor meg kell telnie a földnek ezzel a dicsőséggel. Számít rád az Úr ebben, ezért kérek, legyél benne szorgalmasabb, mint valaha! Gyere el az imakörökre, és engedd el ezeket a folyamatokat, ne fogd vissza magad! Látom, van, aki visszafogja magát, hogy mit gondol a másik róla. Egy dolog fontos, hogy mit gondol az Úr rólunk! Ez az egy, amely számít, a többit félretesszük, és odaadjuk magunkat erre az imára, hogy a folyamatok mind felszakadjanak. Ezeknek fel kell szakadniuk onnan belülről! Ahogy ez a belső csatorna egyre inkább szélesedik, tágul, és egyre inkább folyik ez a folyam, úgy egyre inkább át tudod adni a világnak, amit a Szent Szellem rajtad keresztül közölni akar velük. Munkánk van ebben, dolgunk van ebben.

Ezt a verset akartam nektek ma hozni, és itt most én leteszem a lantot. A drága Jézusban áldottak legyetek nagyon! A gyógyító sorban rengeteg gyógyító ajándék lesz. Kívánom előre, hogy nyitott szívvel gyertek, és amit kértetek, valljátok meg, hogy az már megvan nektek! A legnagyobb hatalom a szánkban van. A szánk kimondott szavaiban! A kimondott szavainkban! Ezzel éljetelek, mert a halál és az élet a nyelv hatalmában van. Ezt nem én mondom nektek, hanem így van megírva. Ámen! Halleluja! Szeretitek Jézust? Hozsanna a magasságban! Azt hogy élünk, és hogy ma itt vagyunk, azt Neki köszönhetjük egyedül.



Ő tartott eddig is életben minket, és ezután is az Ő szeme van mirajtunk. Azért, hogy hívjuk az elveszetteket a világból. Hívjuk őket buzgón, szorgalommal, megállás nélkül szólítjuk az elveszetteket ezekkel a folyamokkal, amiket engedünk kiáradni belőlünk. Megköszönöm a figyelmeteket, átadom a szót drága Csabának, aki az én nagyon áldott testvérem, mert azokban a hetekben és hónapokban, amikor erre szükség volt, engem kísélt, és a gyülekezet építésének a gondja az ő vállán volt.

Antal Csaba:

Köszönöm szépen! Dicsőség Istennek! Köszönöm Istennek, hogy cselekedhetjük az Igét! Valaki örül, ha cselekedheti az Igét? Mondja az Ige, hogy mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít! Halleluja! Ez nagyon jó! Sajnálatos módon Jens testvérünk ma nem tud itt lenni, tünetekkel küzdött, nézett szembe, és már javul ugyan, de nem érezte úgy magát, hogy utazni tudjon ebben az időben. Ezzel kapcsolatban egy Igét szeretnék felolvasni.

RÓMA 1,13.

13. Nem akarom pedig, hogy ne tudjátok atyámfiai, hogy én gyakran elvégeztem magamban, hogy elmegyek hozzátok, de mind ez ideig megakadályoztattam, hogy munkámnak köztetek is legyen valami gyümölcse, mint a többi pogányok között is.

Ez történt most vele is. Kérdeztem, hogy lenne-e valami a szívében, amit szeretne átadni, mert nagyon készült hozzátok. Nagyon vágyik, és el fog jönni, és az Úr fel fogja magasztalni magát az ő szolgálata által. Az Efézus 4,16-ot küldte, ami így szól:

EFÉZUS 4,16.

16. Akiből az egész Test, szép renddel egyberakva és egybeszerkesztve a kapcsok összességének segítségével, minden egyes tagnak mértéke szerint való munkásságával teljesíti a Testnek növekedését a maga fölépítésére szeretetben.

Az Ő segítségének minden kapcsaival, minden egyes tagnak mértéke szerint való munkássággal teljesíti a testnek növekedését a maga fölépítésére szeretetben. Egy rövid üzenetet küldött hozzá: „Azt hiszem, hogy mindannyiunknak meg kell kérdeznünk az Urat, hogy mi az én részem a Testben? Mindenki nagyon fontos rész, testrészt, és ezek a szavak, hogy szép renddel egyberakva, az angol szerint odaillően egyberakva, nagyon sokszor jön neki. Ha hallgatunk rá, akkor Ő igen hatékonyan tesz minket a gyülekezet építésében. Ámen.” Ezt a rövid kis üzenetet küldte, és hisszük, hogy hamarosan személyesen is megláthatjuk a köreinkben. Áldott legyen az Úr Jézus. Halleluja!

Kérném a hiteteket, hogy kapcsoljuk össze, hogy az Úr Jézus adjon nekünk kiejtést a mai napon! Drága Atyám, a Jézus nevében kiáraszszuk a hitünket, hogy Te adsz szavakat a szám megnyitásakor, hogy a Te Igédet szólhassam úgy, ahogy Te szeretnéd, Atyám, és kérek Téged, hogy nyisd meg a drága testvérek szívét, hogy befogadhassák a te Igédet! Uram, Te szólj hozzánk! Téged akarunk hallani, Téged akarunk látni, és minden hálát és dicsőséget neked akarunk adni, Uram! Te vagy a Gyógyító, ahogy láttuk, hogy itt vagy már közöttünk, Uram. Köszöntünk Téged, drága Úr Jézus!



Köszönjük, hogy Te itt vagy, és átölelsz mindannyiunkat, Uram, a Jézus nevében! Mert hisszük, hogy szeretsz bennünket! Köszönjük, Uram, hogy itt vagy, köszönjük, hogy megnyitod az értelmünk szemeit! Hogy megnyitod a szívünk szemeit, és hogy a szellemünk füleivel meghalljuk a Te hangodat! Meghalljuk, amit Te szólsz hozzánk ma, Uram! A Jézus nevében, lehelj rá a Te Igédre, Uram, hogy szóljon hozzánk, mert vágyódunk az élő vizekre, az örök élet beszédeire, Uram, ami képes megváltoztatni a mi életünket! Tudjuk, hogy egyedül Te vagy képes, hogy formálj minket, hogy változtass minket, hogy megdicsőülhessél bennünk, Uram, a Jézus nevében mindannyiunkban! Ámen! Halleluja!

Ha itt a Bibliátok, kérlek, a János evangélium 13. fejezetére lapozzatok! Múlt héten elkezdtünk egy gondolatmenetet, és azt szeretném ma folytatni egy kicsit. Hiszük, hogy az Úr további megértéseket is ad, és buzdítja a szívünket, hogy megcselekedjük az Ő Igéjét. Nem olyan régen a Felház rendezett egy estét, ahova több gyülekezet képviselőit meghívták. Az Úr kegyelméből ott lehettem én is, és annyira lenyűgözött az, ahogy ezek a fiatalok tulajdonképpen mindennel, amit tettek, csak cselekedtek Isten Igéjét. Csodálatos volt, ahogy lehetett érezni az Isten erejét, ahogyan ők bátran kiléptek, és meg merték tenni azt, amit Isten mutat nekik. Arra bátorítanálak, ha Isten vezet téged valamire, akkor ne fogd vissza magad, hanem legyél bátor, és tegyél meg mindent, amit mutat neked, mert Isten megtiszteli az Ő Igéjét!

Jézus mondta a tanítványoknak, hogy menjetek szerte a világba, hirdessétek az Evangéliumot minden teremtésnek, mert aki hisz és megkeresztelkedik, az üdvözülni fog, de aki nem hisz, az elkárhozik. Azokat, akik hisznek, jelek követik az én nevemben. Ők kimentek, prédikáltak mindenütt, az Úr pedig együtt munkálkodott velük, és megerősítette az Igét jelekkel és csodákkal, amelyek követték azt. Ámen! Hogyha te bátran ki mersz lépni Isten szavára, akkor téged is meg fog erősíteni Isten az Ő jeleivel, az Ő csodáival. Fel fog emelni téged, és örvendezni fogsz. Én nem találok nagyobb örömet az életemben, mint hogy szolgálni az Urat. Hogy megtenni azt a részt, amit Isten ránk bízott, ahogy Jens pásztor üzent ezt a rövid kis Igét, hogy mi együtt Krisztus Teste vagyunk, de egyébként rész szerint csak tagok vagyunk. Isten csak azt várja el tőlünk, hogy megtegyük, ami a mi részünk, amit Isten nekem szánt, amit Isten neked szánt! Ámen! De nyilván vannak dolgok, amik mindannyiunknak szólnak.

Most itt vagyunk a János evangélium 13. fejezetében. Jézus mondta ezeket a szavakat, kérlek, úgy hallgassátok! Nyilván az Ő tanítványainak mondta. Így szólt:

JÁNOS 13,34–35.

34. Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek; amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.

35. Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.

Halleluja! Isten szeretné, hogy minél többen lássák, hallják és megismerjék, hogy mi az Ő tanítványai vagyunk. Ámen. Amint ezt már megnéztük, ezt nem arról fogják megtudni, hogy járunk gyülekezetbe, ezt nem arról fogják megtudni, hogy az autónkban nagyon hangosan megy a dicséret, hanem akkor fogják megtudni, észrevenni, és felismerni, hogyha mi egymást



szeretni fogjuk. Ámen! A múlt héten megbeszéltük ezt a témát elég részletesen. Most nem szeretnék ebbe belemenni, hogy Jézus kiemelte, és azt mondta, hogy új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek. Mi egymást. Elsősorban mi egymást szeressük! Meg is mondta, hogyan: Amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást.

JÁNOS 13,12–17.

12. Mikor azért megmosta azoknak lábait, és a felső ruháját felvette, újra leülván, monda nekik: Értitek-é, hogy mit cselekedtem veletek?

13. Ti engem így hívtok: Mester, és Uram. És jól mondjátok, mert az vagyok.

14. Azért, ha én az Úr és a Mester megmostam a ti lábaitokat, néktek is meg kell mosnotok egymás lábait.

15. Mert példát adtam néktek, hogy amiképpen én cselekedtem veletek, ti is akképpen cselekedjete.

16. Bizony, bizony mondom néktek: A szolga nem nagyobb az ő uránál; sem a követ nem nagyobb annál, aki azt küldte.

17. Ha tudjátok ezeket, áldottak lesztek, ha cselekszitek ezeket.

Halleluja! A Máté evangélium végére lapozzatok, a 28. fejezetre. Hogyha netán valaki gondolkodna azon, hogy igen, Jézus ezt a parancsolatot adta az Ő tanítványainak, de vajon mi a helyzet velünk? Ha esetleg valaki még nem érezné a szívén azt az elhívást, azt a parancsot, azt a küldetést, amit Isten adott nekünk, akkor kérlek, hogy nagyon figyelmesen hallgassátok Jézusnak ezeket a szavait, mert valóban ezt az új parancsolatot Ő a tanítványainak adta, nekik mondta ezt. De egy másik alkalommal Jézus ezt mondta:

MÁTÉ 28,18–20.

18. És hozzájuk menván Jézus, szóla nékik, mondván: Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön.

19. Elmenván azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Szellemnek nevében.

20. Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé, én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!

Tehát mit mondott Jézus? Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek. Azt mondja Jézus a tanítványainak, hogy menjete és tanítsatok meg mindenkit arra, hogy ők is megtartsák ugyanazt, amit én nektek parancsoltam. Ámen. Menjünk a János evangélium 14. fejezetére. Nézzük meg a 12 verstől.

JÁNOS 14,12–15.

12. Bizony, bizony mondom néktek: Aki hisz én bennem, az is cselekszi majd azokat a cselekedeteket, amelyeket én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál; mert én az én atyámhoz megyek.

Valaki tud egy halleluját mondani? Dicsőség Istennek!



13. És akármit kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban.

14. Ha valamit kértek az én nevemben, én megcselekszem azt.

Halleluja!

Folytatja Jézus, és azt mondja:

15. Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok.

Ma egy kicsit erről a részéről szeretnék beszélni, hogy sokszor kérdezzük, hogy szeretitek-e Jézust? Halleluja! Dicsőség Istennek, hiszem azt, hogy mindannyian szeretjük Jézust, akik itt vagyunk. Ugye? Ha megkérdeznénk egy férjet vagy egy feleséget, hogy szeretted-e a párodat? Mit mondanál? Természetesen. De ha megkérdeznénk a párodat, ő is azt mondaná, hogy te szeretted őt? Valószínűleg ő is azt mondaná, amit te mondtál. Halleluja! Szeretném, ha megnéznénk egy kicsit azt, hogy Jézus mit is mond nekünk ezzel kapcsolatban. Ugyanis nagyon könnyű kijelentenünk, hogy szeretjük Jézust. Uram, szeretlek téged, és imádlak téged! Ő örül neki, ha ezt kimondod, és örül neki, ha ez van a te szívedben, örül, mert szeret téged. Hányan tudjátok, hogy Jézus már azelőtt szeretett minket, mielőtt még egyáltalán megismertük volna Őt, mielőtt még befogadtuk volna Őt a szívünkbe? Mielőtt még bármelyik cselekedetünk neki tetsző lett volna, Ő úgy szeretett bennünket, hogy már azelőtt feláldozta magát. Nem is kérdezett tőlünk semmit. Már azelőtt eljött, már mindent megtett, és érdekes módon, amikor itt járt a tanítványaival, ezt nem sokszor hangoztatta, nem sokszor mondta, hogy Ő mennyire szereti őket, sokkal inkább megmutatta. Ámen! Hogyha egy kicsit tovább lapozunk a János evangéliumban:

JÁNOS 15,16-17.

16. Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendelvelek titeket, hogy ti elmenjete és gyümölcsöt teremjete, és a ti gyümölcsötök megmaradjon; hogy akármit kértek az Atyától, az én nevemben, megadja néktek.

17. Ezeket parancsolom néktek, hogy egymást szeressétek.

Halleluja! Nem kell lapoznunk sehova, itt a másik oldalon, a 14. fejezet 21. versében szintén mondja Jézus:

JÁNOS 14,21-24.

21. Aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem; aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.

Halleluja! Van-e valaki, akinek vágyik a szíve arra, hogy Isten kijelentse magát neki? A Bővített fordítás szerint a kijelentem magam neki, az valahogy így szól: „Megmutatom és kijelentem neki magamat, hogy igazán megismerjen engem. Megengedem, és valóságossá teszem magam, és megengedem, hogy tisztán lásson engem.” Van-e valaki, akinek valóságos Jézus most? Szeretnéd-e hogy egy kicsit még valóságosabb legyen, hogy még közelebb érezd magad az Ő szívéhez, még tisztábban lássad, még tisztábban halljad Őt?



Erre azt mondja Jézus, hogy aki ismeri az én parancsolataimat és megtartja azokat, az szeret engem. Aki pedig engem szeret, azt szereti az én Atyám, én is szeretem azt, és kijelentem magamat annak.

22. Monda néki Júdás, nem az iskarióti: Uram, mi dolog, hogy nekünk jelented ki magadat, és nem a világnak?

23. Felele Jézus és monda néki: Ha valaki szeret engem, megtartja az én beszédemet: és az én Atyám szereti azt, és ahhoz megyünk, és benne lakozást veszünk.

24. Aki nem szeret engem, nem tartja meg az én beszédeimet: és az a beszéd, amelyet hallotok, nem az enyém, hanem az Atyáé, aki küldött engem.

Mit mond Jézus? Ha valaki szeret engem, az megtartja az én beszédeimet. Aki nem tartja meg az én beszédeimet, az lehet, hogy csak mondja, hogy szeret engem. Én mondhatom a feleségemnek, hogy szeretem őt, de ha nem érdekel, hogy mi van vele, ha nem törődöm az ő szükségeivel, nem foglalkozom vele, nem beszélgetek vele, nem hallgatom meg őt, ha nem töltök vele időt, vajon tudja-e, hogy szeretem őt? De elmondhatom neki minden nap, hogy drágám, én nagyon szeretlek, aztán kimegyek az ajtón, és egész nap nem lát engem. Hazajövök, alszunk, reggel fölkelek, megint elmondom, hogy drágám, én nagyon szeretlek téged. Hazaérek: nagyon szeretlek téged. Nem biztos, hogy sokáig menne ez így közöttünk. Elhiszitek? Lehet, hogy előbb-utóbb ezt valaki szóvá tenné.

Jézus pedig azt kérdi, hogy szeretsz-e engem? Ő ugyan nem mondta ezt a tanítványainak, de néha megkérdezte őket: Péter, szeretsz-e engem? Persze, Uram! Te tudod, hogy szeretlek. Megkérdezné tőled is, és azt mondanád, Uram, te tudod, hogy szeretlek. De megkérdezte még egyszer, hogy Péter, szeretsz-e engem? Ilyenkor, amikor az Úr még egyszer visszakérdez valamire, akkor már ő is érezte, hogy itt van valami. Jézus még egyszer megkérdezte tőle. Jézus újra és újra felteszi ezt a kérdést. Tudjátok, nagyon egyszerű válaszolni erre a kérdésre. Nem bonyolult. Nagyon könnyű. Ugyanis azt mondja a Biblia, hogy az Istennek a szeretete az kitöltetett a mi szívünkbe. Ámen! Ha hívó vagy, ha befogadtad Jézust, az Ő szeretete ott van a szívedben. A kérdés az, hogy kész vagy-e arra, hogy szabadon engedd ezt a szeretetet? Azt mondja a Biblia az 1Korinthus 13-ban:

1KORINTHUS 13,8.

8. A szeretet soha el nem fogy: de lehetnek bár jövőmondások, eltöröltetnek; vagy akár nyelvek, megszűnnek; vagy akár ismeret, eltöröltetik.

Ha elkezdesz adni valakinek ebből a szeretetből, ami ott van a szívedben, nem kell attól félned, hogy elfogy. Bátran adhatsz belőle, sőt a Biblia azt mondja, hogy adjatok, és néktek is adatik. Ámen! Minél többet adsz, annál többet kapsz vissza. Néha emberek panaszkodnak, hogy engem senki nem szeret. Feltetted-e magadnak a kérdést, hogy te kit szeretsz? Mert a Biblia azt mondja, Isten igaz, Isten nem csúfoltatik meg, mert amit vet az ember, azt is fogja aratni. Ha te szeretetmagokat vetsz, és csak szeretetmagokat vetsz, és csak szeretetmagokat vetsz, elképzelhetetlen, hogy ne jöjjön vissza hozzád. Elképzelhetetlen!



Nem történhet meg ilyen, hogy nem fog visszajönni hozzád! Néha egy kicsit megzavar bennünket, amikor nem ugyanattól az embertől kapjuk vissza, akik felé elvetettük. Ha van valaki, akit nagyon szeretsz, és esetleg tőle nem azt kapod vissza, ne zavarjon meg téged! Majd vissza fog jönni másokon keresztül! Isten nem csúfoltatik meg! Amit vet az ember, azt le is fogja aratni! Ámen! Halleluja!

Hányan hallottátok már Jézus szavait, hogy nem mindenki, aki azt mondja nekem, Uram, Uram, megyen be a mennyek országába, hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát? Meg vagyunk-e győződve mélyen, hogy Istennek az az akarata, hogy szeressük először is Istent? Szeressük Őt! Ámen! Hogy szeressük Jézust, aki előbb szeretett minket! Aki értünk adta az életét, aki letette az életét, aki nem törődött a saját dolgaival, hogy neki mi a jó, hanem feláldozta magát értünk. Szeretjük-e Őt? A kérdés csak az, hogy mennyire szeretjük Őt? Hajlandóak vagyunk-e ezt kimutatni, tenni ennek érdekében? Halleluja! Halleluja! Halleluja! A Prédikátor könyve utolsó fejezetére menjünk.

PRÉDIKÁTOR 12,12–14.

12. Mindezekből, fiam, intessél meg: a sok könyvek írásának nincs vége, és a sok tanulás fáradságára van a testnek.

13. A dolognak summája, mindezeket hallván, ez: az Istent féljed, és az Ő parancsolatait megtartsd; mert ez az embernek fődolga!

14. Mert minden cselekedetet az Isten ítéletre előhoz, minden titkos dologgal, akár jó, akár gonosz legyen az.

Nem tudom, hogy meghallottátok-e már Isten Igéjéből ezt, hogy a dolgok summája mindezeket hallván ez, hogy Istent féljed, és az Ő parancsolatait megtartsd, mert ez az embernek fődolga! Ez az embernek fődolga! Tudod-e, hogy az a te fődolgod, az én fődolgom, alapvetően ez a dolgunk itt a földön, hogy Isten parancsolatát megtartsuk? Tudjuk, hogy az Újszövetségben egyetlen parancsolatról van szó. Mondjuk együtt, hangosan: Új parancsolatot adok néktek, hogy egymást szeressétek. Ahogy én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást. Halleluja! Ez az egy új parancsolatunk van, és ez a mi fődolgunk. Kérlek, az 1Korinthus 13-ra lapozzunk el.

1KORINTHUS 13,1–3.

1. Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincs énbennem, olyanná lettem, int a zengő érc vagy pengő cimbalom.

Tehetek én bármit, imádkozhatok nyelveken, az angyalok nyelvén, ahogy mondja a Biblia, hogy ha embereknek vagy angyalok nyelvén szólok is, szeretet pedig nincsen énbennem, olyan lettem, mint a zengő érc, vagy a pengő cimbalom. Egy üres hang vagyok csupán. Egy üres hang vagyok!

2. És ha jövődöt tudok is mondani, és minden titkot és minden tudományt ismerek is; és ha egész hitem van is, úgyannyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyükről, szeretet pedig nincs énbennem, semmi vagyok.

Tudok jövődöt mondani, prófétálni, próféta vagyok. Igazából a prófétálás nem azt jelenti, hogy jövődöt mond valaki, de a próféták néha belelátnak abba is, ami ezután következik.



Még profétálhatsz is, sőt, arról is beszél a Biblia, mi ezt nem biztos, hogy észrevettük eddig az Igéből, hogy ha egész hitem van is, úgyannyira, hogy hegyeket mozgatok ki a helyükről, szeretet pedig nincs énbennem, semmi vagyok. Nem azt mondja a Biblia, hogy nem tudsz hit projekteket véghezvinni akkor, ha nincs benned szeretet. Nem azt mondja a Biblia, hogy a hited semennyire se fog működni. Azt mondja, hogy bármi, amit elérsz a hiteddel, hogy abban nincs szeretet, hogy azt nem a szeretet motiválja, az mit ér? Semmit!

Tudjátok, egy nap meg fogunk állni az Úr előtt, és az a nap tűzzel fog eljönni. Azon a napon a tűz rá fog fújni az életünkre, és megpróbálja. Tudjátok, hogy mi lesz? Mindaz, amit nem szeretetből tettünk, az elég, csak egy nagy füst lesz, és eltűnik. Mindaz, amit szeretettel tettél, mindaz, amire szeretet motivált téged, és azért tetted, mert szeretted Istent, azért tetted, mert szeretted az embertársaidat, a szeretet motivált téged, az arannyá fog változni. Melyiket választod? Látod-e ezt a napot magad előtt, hogy nem csak a ma meg a holnap létezik, nem csak a jövő hét, nem csak a következő évig kell előre tekintenünk, hanem eljön az a nap, amikor megállunk az Úr előtt? Hányan készültök arra, hogy meghalljátok azokat a szavakat, hogy: jól van, jó és hű szolgám, kevesen voltál hű, sokra bízlak ezután? Ámen! Jézus is készül. Alig várja, hogy mondhassa nektek. Hányan hiszitek, hogy Ő több mindenkinek szeretné mondani, mint amennyire mi gondoljuk? Ő mindenkinek szeretné ezt mondani. De Ő egy igazságos Isten! Ámen! Halleluja!

A hited működhet, és ne tévesszen az meg, hogy a hiteddel elérsz dolgokat. Bejön neked ez a dolog, hitted és megtörtént, és akkor azt gondolod, hogy ezek a dolgok feltétlenül igazolnak téged, de nem feltétlenül. Ugyanis ki igazol téged? Isten! Ki a mi Bírónk? Ki az igazságosan ítélő fölöttünk? Ugye, néha emberek jönnek és megítélnék, és mindent mondanak rólunk – megáldjuk őket, ahogy Jézus tanította. De ki az, aki előtt nincs kifogás? Ki az, aki átlát rajtunk? Ki az, aki előtt mezítelenek vagyunk? Mindent lát. Még a szívünk indulatait is, mindent. Mindent, mindent lát. Őneki tartozunk elszámolással. Ámen! Ezért úgy kellene vezetnünk az életünket, hogy mindegy, ki mit mond rólunk, az nem mindegy, hogy Ő mit mond rólunk. Ámen! Hogy úgy tudjam élni az életemet, hogy esetleg ez a mai nap az utolsó, holnap reggel nem ébredek fel, akkor örömmel tudjak szembenézni az én Urammal, és azt mondjam: Uram, tiszta a szívem. Ennyit tudtam tenni azzal, amim volt, jöhet a tűz! Halleluja!

3. És ha vagyonomat mind feléitetem is, és ha testemet tűzre adom is, szeretet pedig nincs énbennem, semmi hasznom abból.

Képesek vagyunk olyan jó dolgokat tenni, amire az emberek felnéznek, és azt mondják, hogy nahát! Mit tettél! Ez csodálatos! Az egész a testedet odaadtad, felajánlottad a szerveidet akár, vagy az egész életedet odaáldoztad valamiért. De hányan tudjátok, hogy időről időre ott belül meg kell vizsgálnunk, hogy miért teszem, amit teszek? Szeretetből teszem-e azt, amit teszek? Az Úrért teszem-e azt, amit teszek, vagy csak egy megszokás?

Jézus nem nagyon szerette a megszokásokat. Nem nagyon szerette a tradíciókat, a hagyományokat, mert ezekkel az emberek sok esetben erőtlenné tették Isten parancsolatát. Jézus pedig nem egy erőtlen prédikátor volt, hanem az Ő szavaiban erő volt, erő van és lesz! Ámen! Mert Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz. Halleluja!



Tudod-e azt, hogy amikor Ő hív téged valamire, abban a szóban annyi erő van, hogy te bőven meg tudod tenni azt, amire Ő elhív. Ha Ő mondja neked, hogy tegyél meg valamit, abban benne van az erő, hogy meg tudod tenni. Meg tudsz állni ott, ahova Ő téged elhívott. A szeretet tulajdonságairól olvasunk a továbbiakban. Isten tulajdonságairól, Isten jelleméről. Azt mondja a Biblia, hogy a szeretet hosszútűrő, és lehet, hogy ez a te jellemvonásod is. Hiszem, hogy egyre többünknek ez a jellemvonása, hogy hosszútűrőek vagyunk, kegyesek vagyunk, nem irigykedünk, nem kérkedünk, és nem fuvalkodunk fel. Milyen csodálatos! El tudjátok képzelni, hogy összejönnek a szentek, összejönnek a testvérek, és ezt tudjuk elmondani magunkról, hogy mi mindannyian hosszan tűrünk, kegyesek vagyunk, és nem irigykedünk, nem kérkedünk, és nem fuvalkodunk fel, sőt, nem cselekszünk éktelenül, nem keressük a magunk hasznát, nem gerjedünk haragra. Milyen csodálatos közeg! Ámen.

Ha jól értem, akkor valami ilyesmire gondolt Jézus, amikor azt mondta, hogy amint a mennyben, úgy legyen itt a földön is! Amikor ezeket a dolgokat tapasztaljuk itt közöttünk, biztosra veszem, hogy megfogalmazódik bennünk, hogy ez olyan, mintha a mennyben lennénk. Egyik testvérünk azzal jött be ma reggel, hogy annyira jól érzi magát! Amióta belépett, érzi, hogy van itt valami, van itt valami, valamit kapott. Azt válaszoltam, hogy itt van Jézus! Mert azt írja a Biblia, ha ketten vagy hárman összejövünk az Ő nevében, Ő itt van közöttünk. Őt érzi. Attól érzi ezt, hogy itt van Jézus. Ő maga a szeretet. Ámen.

Azt mondja a Biblia, hogy ahogy mi fedetlen arccal szemléljük az Ő dicsőségét, elváltozunk az Ő ábrázatára. Ámen. El akarunk-e változni az Ő ábrázatára? Tekintsünk Őreá. Nézzünk Őreá. Nézzük meg, hogy Ő mit tett, hogy tette, hogyan beszélt. Azt mondta, hogy azok a beszédek, amiket én szólok, nem az enyéim. Ez a parancsolat nem az enyém, hanem az Atyáé, aki küldött engem. Ő mondta ezt. Ámen. Amikor megtesszük ezt, akkor Jézusnak engedelmeskedünk, de tulajdonképpen az Atyának, mert Ő küldte Jézust, hogy ezt mondja. Ha valaki ezt hirdeti nektek, és ti megteszitek, akkor nem annak engedelmeskedtek, aki ezt mondja, hanem az Atyának, aki őt küldte. Ámen. Halleluja!

Hiszem, hogy tisztán látjuk már, hogy az mindannyiunk fő dolga, hogy szeressük egymást. Egy kicsit nézzük meg újra, hogyan. Jézus azt mondta, hogy amiképpen én szerettelek titeket. Már erről beszéltünk, de egy kicsit szeretném megismételni. Azt mondják, hogy ismétlés a tudás anyja. Jézus hogyan is szeretett minket? Nem feltétlenül a szavaival, hanem a cselekedeteivel. Hogyan szerette Jézus az Ő tanítványait? Úgy, hogy először is nem arra tekintett, hogy ők milyenek, hanem imádkozott, és Isten megmutatta, hogy kiket válasszon ki magának. Egy imádság után kiválasztotta magának a tanítványokat, aztán elhívta, és mondta, hogy kövessetek engem! Akik követték Őt, azokkal szoros közelségben járt. Ámen. Időt töltött velük, imádkozott velük, tanította őket, bátorította őket, adott nekik hatalmat, és kiküldte őket, hogy végezzék Isten munkáját.

Azon gondolkodtam mostanában elég sokat, hogy én nem tudlak téged szeretni olyan módon, ahogyan Jézus szerette a tanítványait, hacsak nem vagyok valahol a közeledben. Mert Jézus úgy szerette az övéit, hogy ott volt mellettük, ott volt velük, és segített nekik. Mielőtt azon gondolkodnánk, hogy igen, de Jézus csak a tizenkét tanítványával volt ilyen szoros közelségben. Természetesen igaz.



Hadd tegyek fel egy kérdést neked! Van-e neked tizenkét olyan testvéred, tizenkét olyan ember, akivel ilyen közelségben vagy rendszeresen, hogy az Úr dolgait megosztod velük? Vagy van-e három még szorosabb kapcsolatod a testvérekkel az Úrban, akikkel megoszthatod a dolgaiddat, amiket Isten mutat neked? Akikkel megoszthatod a kihívásaidat, akikkel együtt imádkozhatsz, akikkel együtt mozdulhatsz az Úrban? Van-e tizenkettő? Van-e három? Vannak-e olyanok, akikkel együtt vagyunk egy kicsit többet, mint csak az istentiszteleten, amit meghallgatunk? Ha nincs, erre bátorítanálak, mert úgy hiszem, hogy az Úr szeretné ezt mondani nekünk.

Tudjátok, Ő nem kárhoztat bennünket. Ámen. Amikor Péter bizonygatta neki, hogy ha mindnyájan megbotránkoznak is benned, én soha meg nem botránkozom! Pedig Jézus előtte mondta, hogy ma mindnyájan megbotránkoztok bennem. Nem, nem Uram, ha meg is kell halnom, én soha nem, én soha nem! Akkor mondta neki, hogy hát igen! Miután megtörtént, biztos vagyok benne, hogy Péter szörnyen érezte magát. Hányan tudjátok, hogy amikor elvétjük, akkor érezzük ezt, és ott belül ez nem jó? De azt mondja a Biblia, hogy Isten hű és igaz, és ha megvalljuk a bűneinket, Ő megbocsát, és megtisztít minden hamisságtól. Helyreállította Pétert is, és továbbra is használta őt, mert megtért belőle. Ámen.

Szóval, Ő nem a hibáinkat nézi, és nem elítél amiatt, amit nem csinálunk jól, hanem bátorít bennünket, hogy merjünk megnyílni ebbe az irányba. Tudjátok, az a baj, hogy egy olyan világban élünk, ahol ez nem normális. Mindenki siet, mindenki rohan. De hova rohanunk, hova sietünk, és miért vállalunk két-három munkát? Miért vagyunk hajlandóak elvállalni olyan munkát, ami miatt mondjuk, még vasárnap sem tudunk eljutni az istentiszteletre? Ha őszinték vagyunk magunkkal, egy rövid szó a válasz: a pénz! Hát valamiből élni kell! De mi a fő dolog a te életedben? Mi az a legfontosabb dolog, ami minden fölött áll a te életedben? Jézus mondja, Isten Igéje mondja, hogy mi a fő dolog. Sokunknál valóban ez a fő dolog az életünkben, és ezután jön minden? Hányan tudjátok, hogy nem vagy köteles minden munkát elvállalni, ami az utadba jön? Hányan hiszitek, hogy Isten meg tud áldani téged kevesebb munka által több pénzzel, mintha reggeltől estig dolgoznál? Mit mondott Jézus? Hogy ne aggodalmaskodjatok, és ne mondjátok, hogy mit eszünk, vagy mit iszunk, vagy mivel ruházkodunk, hiszen mindezeket a pogányok kérdezik, mert jól tudja a ti mennyei Atyátok, hogy mindezekre igenis szükségetek van. Hanem keressétek először Isten országát és az Ő igazságát, és ezek mind megadtnak néktek! Ámen. Ha először a szívedben az van, hogy te Istent akarod szolgálni, Őt akarod követni. Az első az Ő országa és az Ő igazsága, hogy hogyan történnek a dolgok az Ő országában, milyen az a mód, ahogyan kell élnünk az életünket. Ha ez az első az életedben, akkor Isten gondoskodni fog rólad. Jézus Krisztus tegnap, ma és mindörökké ugyanaz.

A tanítványok, akiket elhívott magának, ők otthagyták a foglalkozásukat, letették a hálókát, amivel foglalkoztak, ott hagytak mindent. Mit gondoltok, mi lett a családjukkal? Éheztek? Nem baj, ti csak szolgáljatok engem, majd lesz velük valami! Amikor adót kellett fizetni, vajon Jézus elfordult volna? Úgy tett, mintha nem is látná, hogy itt vannak az adószedők, és akkor hátha valahogy el tudjuk sumákolni ezt a dolgot. Vagy Ő volt az első, aki kérdezett: Vajon nekünk kell-e a föld királyainak adót fizetni?



Akkor mondta, hogy menj, dobd be a horgot, és az első hal, amit kifogsz, annak a szájában ott lesz egy státer. Hozd ki, és add oda értem és érted! A tanítványok ellátták magukat, ahogy tudták, és azért, amiért a szolgálat miatt nem tudtak adópénzt gyűjteni, ki gondoskodott róluk? Ő gondoskodott róluk.

Amikor elküldte őket, hogy szolgáljanak, és hirdessék az Evangéliumot, mit mondott Jézus? Egyik alkalommal azt mondta, hogy se erszényt, se sarut, se pénzt, se semmit ne vigyetek magatokkal, mert méltó a munkás az ő jutalmára! Amit adnak, azt egyétek! Ők bátran elmentek, és hirdették az Evangéliumot, gyógyították a betegeket. Miután visszajöttek, Jézus egyik alkalommal megkérdezte: amikor elküldtelek ersény és saru és ruha és pénz nélkül, volt-e valamiben hiányotok? Ők együtt mondták: semmiben, Uram. Semmiben, Uram! Miért? Mert Ő gondoskodik rólunk. Sok esetben elvárja Isten tőlünk, hogy megtegyük azt, amit mi meg tudunk tenni, de amikor amiatt, mert Őt szolgálod, nem tudnál valamit megtenni, mert nincs rá lehetőség, idő, Ő gondoskodni fog rólad.

Jézus nem csak a tanítványaival töltött több időt együtt, hanem sok esetben meghívták Őt vendégségbe. A vámszedő, aki később a tanítványa lett. Sok vámszedő volt, és együtt evett velük, együtt ivott velük, beszélgettek. Vádolták is miatta. Péter anyósát meggyógyította, aki ezután szolgált neki, és Jézus megint ott maradt vacsorára. Utána sokan oda hozták a betegeket, és Ő meggyógyította őket. Ámen. Aztán Zákeus házában is ott maradt vendégségre. Tudjátok, hogy Lázár házában is volt vendégségben. Mária és Márta története ez. Ott volt velük, tanította őket, és időt töltött velük. Volt, amikor a sokaság követte Őt, és volt, hogy ezt Ő annyira nem is akarta, de az emberek ragadtak hozzá. Azt mondta, hogy szánakozom ezen a sokaságon, mert már három napja, hogy velem vannak, és nem ettek. Gondja van-e Istennek ránk? Vajon látja-e azt, hogy van-e otthon mit enned, vagy nincsen, amit egyél? Látja, hogy te követed Őt, de azt is látja, hogy mindjárt elájulsz, olyan éhes vagy, és gondoskodni kell rólad. Tudod-e, hogy Ő az ellátásunk forrása? Ő tudja, hogy te azért nem tudod megtenni, hogy ételt készítsél, mert vele vagy, mert Őt követed. Vajon Ő be fogja-e tölteni a szükségidet? Ha azt mondod: Igen, de akkor nem tudok majd olyan autóval járni, mint amilyennel szeretnék, de akkor nem lehet akkora házam, amekkorát szeretnék! Ismeritek a mi Urunk Jézus Krisztus kegyelmét, aki gazdag lévén szegénnyé lett érettetek, hogy ti az Ő szegénysége által – épphogy ellegyetek, épphogy túléljétek? Hogy ti az Ő szegénysége által gazdaggá lehessetek! Istennek gondja van az övéire. Isten meg akarja dicsőíteni magát benned. Ha te elég bátor vagy, hogy megtegyed azt, amit Ő mond. Például azt, hogy Őt az első helyre tedd az életedben, keresd Őt először. Szeresd Őt annyira, hogy megmutatod, hogy ez valóban így van. Például nem vállalom el a harmadik munkahelyet, mert kell az az idő Istennek. Együtt akarok lenni vele, együtt akarok lenni az övéivel. Azt mondom Istennek, hogy Uram, Te látod ezt, kérlek, hogy Te gondoskodj rólam, mert nekem szükségem lenne erre! Vajon megteszi-e? Mit mondunk, mit hiszünk? Hogy Jézus Krisztus tegnap, ma, és mindörökké ugyanaz. Ha akkor megtette, megteszi ma is. Ha adót kellene fizetned, és éppen nem tudod, hogyan, lehet-e hited abban, hogy az ki lesz fizetve? Mert én követem Jézust, én szolgálom Jézust, én szeretem Jézust! Hiheted azt, mert Ő nem változik. Jézus Krisztus tegnap, ma, és mindörökké ugyanaz!



Azon gondolkodtam, hogy vajon elindulhat-e bennünk egy ilyen gondolat, hogy próbáljunk egy kicsivel több időt tölteni egymással? Szeretném ezt megmutatni nektek az Apostolok cselekedeteiben. Néztük már ezt az Igét nemrégiben, de még egyszer vessünk egy pillantást rá. Ugye, Erzsike felhívott bennünket arra, hogy vegyünk komolyan a közös imádságot, hogy együtt imádkozzunk, és fektessünk erre hangsúlyt. Ezek az első tanítványok ezt tették. Nem fontolgatták, nem mérlegelték, hanem megtették. Azt mondja a Biblia:

APOSTOLOK CSELEKEDETEI 2,1–4. 40–43. 46–47.

1. És mikor a pünkösdi napja eljött, mindnyájan egy akarattal együtt valának.

És tudjuk, hogy mi történt. Mikor mindannyian egy akarattal együtt vagyunk, valami tud itt történni.

2. És lőn nagy hirtelenséggel az égből mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése, és eltélt az egész házat, ahol ülnek vala.

3. És megosztott tűzlángnyelvek jelentek meg előttük, és üle mindenikre azok közül.

4. És megtelének mindnyájan Szent Szellemmel, és kezdének szólni más nyelveken, amint a Szellem adta nékik szólniuk.

Mi történt, amikor együtt voltak? A legnagyobb csoda történt, hogy beteljesedtek Szent Szellemmel, és elkezdtek szólni nyelveken mindannyian.

40. Sok egyéb beszéddel is buzgón kéri és inti vala őket, mondván: Szakasszátok el magatokat e gonosz nemzetségtől!

41. Akik azért örömet vettek az ő beszédét, megkeresztelkedének; és hozzájuk csatlakozék azon a napon mintegy háromezer lélek.

42. És részt vettek az apostolok tanításaiban és a közösségben, a kenyérnek megtörésében és az imádkozásban.

Amikor az újak hozzájuk csatlakoztak, részt vettek a tanításokban és a közösségekben, együtt voltak, közösségben voltak a kenyérnek megtörésében és az imádkozásban.

43. Támada pedig minden lélekben félelem, és az apostolok sok csodát és jelt tesznek vala.

Szeretnénk még több csodát látni? Ámen. Így is látunk sok csodát, és köszönjük Istennek. Hálások vagyunk, hogy használ bennünket ebben, és megtapasztalhatjuk, ahogy ma is láttuk. Dicsőség Istennek! Akarunk-e még többet ebből?

46. És minden nap egyakarattal kitartva a templomban, és megtörve házanként a kenyeret, részesednek vala eledelben örömmel és tiszta szívvel.

Tehát minden nap, a templomban. Ezek a templomok alkalmasak voltak arra, hogy több embert befogadjanak, mint ahogyan ez a mi termünk is, ahova sokan, sok százan beférnek. És akkor azt mondja a Biblia, hogy házanként. Házanként nyilván nem tudtak olyan sokan összejönni, de mégis összejöttek kis csoportokban.



47. Dicsérve az Istent, és az egész nép előtt kedvességet találva. Az Úr pedig minden napon szaporítja vala a gyülekezetet az üdvözülőkkel.

Akarjuk-e, hogy szaporodjon a gyülekezet? Látni még több és még több embert? Hogyan ismerik meg, hogy mi az Ő tanítványai vagyunk? Ha egymást szeretni fogjuk. Hogyan fogjuk szeretni egymást? Ahogy Ő szerette a tanítványait – hogy együtt vagyunk. Tudod mit? Azt vettem észre, hogy annyi sok értékes ember ül ezeken a székeken, és sajnos nem ismerjük egymást. Néha nincs elég időnk, hogy annyit beszéljünk velük, hogy kiderüljön, éppen min mennek most keresztül. Hallottam például, hogy Angliában az emberek szinte mindig mindenkitől mosolyogva megkérdezik, hogy szia, hogy vagy? De ezt nem azért kérdezik, mert igazán kíváncsiak lennének arra, hogy vagy, hanem ez egy ilyen köszönési forma. Ha elkezdenéd mondani, hogy vagy, nem is érdekelné, menne tovább. Érdekel-e bennünket, hogy mi van a másik testrésszel?

Emlékeztek még, amit olvastunk az Efézusból, hogy a kapcsok és kötelek által, szép renddel egybe vagyunk rakva, odaillően össze vagyunk szerkesztve a kapcsok és kötelek által a másik testrésshez. Kapcsolatban vagyunk, és a kapcsok és kötelek által vagyunk ellátva. Nyilván tudjátok azt, hogy több mindenre van szükségünk, nem csak pénzre, nem csak ételre. Ugye mondja a Biblia, hogy nem csak kenyérrel él az ember? Tehát több területen vannak szükségünk. Tudod-e azt, hogy Isten úgy rendelte, hogy a kapcsok és a kötelek által más testrészeket keresztül fog eljuttatni sok mindent hozzád, és rajtad keresztül hozzájuk? Ámen. Nem mindent tudsz megkapni a pulpitusról, nem mindent tudsz megkapni egy kézrátétel során. Sok mindent meg lehet kapni. Meg lehet gyógyulni, hatalmas csodákat, szabadításokat tudsz elfogadni. De van-e másra szükséged? Mit mond a Biblia? Nem jó az embernek egyedül lenni. Észrevettétek, aki nagyon egyedül van, az nem jó. Nem jó az embernek egyedül lenni, szükségünk van társaságra. Ha valaki olyan közegben van, hogy nincsenek hívők a közelében, az egyszerűen szenved, mert nem tudja megosztani az örömét, a fájdalmát, nincs senki, aki megértené, milyen rossz neki. És amikor mi itt vagyunk egymásnak, milyen jó lenne, ha élnénk ezzel a lehetőséggel, hogy időnként tudnánk egy kicsit beszélgetni egymással! Nem azt mondanánk mindig mindenkinek, hogy dicsőség Istennek, jól vagyok, hanem el tudnád mondani bölcsen, múlt időben fogalmazva, hogy még 5 perce is nagyon fájt a fejem, de hiszem, hogy az Úr a gyógyítóm! Megköszönöm, ha támogatasz engem ebben! Nem kell, hogy elfogadjál mindenféle butaságot, amit az ördög hoz az utadba!

De hányan hiszitek, hogy mégis élhatsz azzal a lehetőséggel, ahogy írja a Biblia: ha ketten közületek egy akaratot lesztek bármely dolog felől, amit csak kértek, megadja néktek az én mennyei Atyám? Miért vannak a testvéreink? Azt mondja a Biblia, hogy egymás terhét hordozzátok. Egymás terhét hordozzuk. Azt látom, hogy tényleg olyan sok jószívű ember van, hogy az egyszerűen fantasztikus. Hogyha töltenénk egy kis időt egymással, megtudnánk, hogy min megy keresztül a másik, könnyen kiderülhet, hogy én ebben tudnék neki segíteni. Nem is esne nehezemre, hiszen nekem éppen abból van több, amire neki szüksége van. Könnyen lehet, hogy ez oda-vissza fog történni.

Vannak kapcsok, és vannak kötelek, amikkel szorosabb közelségben vagyunk egybeszerkesztve. Ezt nem mi találjuk ki, Isten rendeli el ezt így a Testben. Keresnünk kell



azokat a kapcsokat, azokat a kötelékeket, amiket Isten elrendel, amikkel Isten köt össze! Ámen. Isten ezt így rendeli. Jézus is mondta, tudom, hogy nem ilyen vonatkozásban, de azt mondja: Amit Isten összekötött, azt ember szét ne válassza!

Mindenki el van rendelve a Testben egy bizonyos helyre, mondjuk egy gyülekezetbe, és ezen a helyen érhetik őt örömek, csodálatos élmények, de bántások is. Hányan tudjátok, hogy ez nem úgy működik, hogy akkor azt mondom, hogy keresek magamnak egy jobb gyülekezetet? Itt nem teszik ezt, nem teszik azt, nem tetszik nekem, megyek és keresek egy másik gyülekezetet! Ha van valahol egy helyed a Testben, akkor mehetsz, ahova akarsz, ugyanazt a helyet nem fogod máshol még egyszer megtalálni. A kapcsok és kötelek által ott lennél összekötve, és ha te onnan kiugrasz, mehetsz, ahova szeretnél! Láttatok ilyen keresztyényeket? Elmentek, megsértődtek, itt vannak, ott vannak, és most hol vannak? Sehol sincsenek. Azóta sincsenek, és nem találják a helyüket. Miért? Mert ott lenne a helyük. Attól, hogy ők nincsenek ott, a helyük ott van. Ha még vannak itt üres helyek, akkor valakinek a helye ott van. Konkrétan a helye van ott. Mert ő nincs ott, de a helye ott van, mert ott van az ő helye. Ugyanígy van a Krisztus Teste is, hogy megvan a helyünk.

Amikor bekerülsz a helyedre, akkor érdemes imádkoznod azt, amit a Jens pásztor üzent, hogy mi az én részem, Uram? Mert azon a helyen megvan az én feladatom, megvan az én részem. Ha te megteszed a te részedet, és más is megteszi az ő részét, mi boldogok leszünk. Ámen. Azt a részt kell megtennünk, amit Isten ránk bízott. Biztos vagyok benne, hogy van valami köze ahhoz, amit meg kell tennünk, hogy legyünk egy kicsit közösségekben. Ha jön egy gondolat, hogy mondjuk, föl szeretném venni a Bibliámat, ennek a gondolatnak, mivel nem wifin keresztül kommunikál a testünk, meg nem bluetooth-on keresztül, ezért keresztül kell mennie a testrészeknek, hogy eljusson a kezemhez az információ, hogy meg tudjam fogni, és el tudjam venni. Ahhoz, hogy ez az információ tudjon közöttünk áramolni, hányan hiszitek, hogy nem baj, ha van egy kapcsolat közöttünk? Nem baj, ha mi rendszeresen beszélgetünk. Nem kell mindenkivel, és nem azt akarom ezzel mondani, hogy innentől kezdve senki mással nem kell beszélünk, csak a hívőkkel, mert ez a mi fő dolgunk. Hanem arról beszélek, hogy esetleg fektethetünk-e egy kicsit több hangsúlyt erre? A Biblia beszél arról, hogy ha valaki atyafi léte csalog, vagy parázna, vagy hasonló, azokkal együtt se együnk! De azt mondja, hogy nem a világ paráznáira gondolok, mert ha ezekről beszélnék, ki kellene mennetek az egész világból. Nyilván érintkezünk az emberekkel, éljük az életünket, végezzük a hétköznapi dolgainkat, de úgy szervezzük meg az életünket, hogy szerves részt kapjon Isten, a gyülekezet, a testvérek, a közösség, az imádkozás, a tanításokra is legyen idő, és a többivel kezdjél, amit szeretnél!

Akkor az emberek azt mondják: Ha ennyi időm lenne, de jó lenne! Ha ennyi időm lenne, én megtenném! Hányan szeretnék sokkal több időt tölteni gyülekezetben? Tanításon, dicsőítő napon, stb.? De lehet, hogy azon gondolkodtok, hogy honnan veszek ennyi időt? Valaki hallotta már azt, hogy aki a kicsin hú, az a sokon is az, és aki a kicsin hamis, az a sokon is az? Ha azt a kis idődet, ami most van, nem használod elég bölcsen, akkor Jézus szerint, ha több időd lenne, ugyanígy tennél. Szeretnék-e, hogy több időnk legyen Istenre?



Azt hiszem, hogy roppant egyszerű receptet adott nekünk Jézus: azt az időt, amid most van, oszd be úgy, hogy legyen rá idő! Azt a kicsit, amid van. Akár napi 5 perc, 10 perc, vagy 20 perc. Szerintetek Isten örülne annak, ha ezt mondanánk: Uram, csak ennyim van, de ezt mind odaadom neked! Az igazság az, hogy ennél mindnyájunknak sokkal több ideje lenne erre, ha úgy akarnánk. Mindenkinnek van ideje arra, amire szeretné. Ez egy nagyon jó kifogás, hogy: szeretném, de nincs időm! De tudjuk, hogy mindenre van időnk, amire csak szeretnénk. És amire igazán szeretnénk, arra aztán végképp bármennyi van! De mi szeretjük Jézust. És nem csak mondani, hanem megélni. Ámen.

Törekszünk-e egyre inkább arra, hogy azt tudjuk mondani bárkinek a közelünkben, hogy kövess engem! Szokjuk-e a gondolatot? Kövess engem, mert én követem Jézust! Ne szégyenkezzünk, amikor éppen olyan pillanatunk van, hanem el lehet mondani, hogy én is az úton vagyok, én is elrontom. Te is el fogod, de gyere velem, mert én Őt követem! Ugye énekeltünk is erről, meg beszéltünk is, hogy Ő az út, az igazság és az élet. Ő a keskeny út, és csak rajta keresztül jutunk el az Atyához. Ő az igazság. Ha Őt követjük, Hozzá fogunk eljutni. Ámen.

Kérlek, engedjétek meg Istennek, hogy munkálkodjon a szívetekben! Keressétek azokat a kapcsolatokat, köteleket, akikkel összerakott Isten! Azt mondja a Biblia az angol King James fordítás szerint, hogy összeillesztett bennünket, ahova illünk, a helyünkre. Ki az, akivel összeilleszt? Az mondja a Biblia, hogy adok neki hozzáillő segítőtársat. Milyen a hozzám illő segítőtárs? Természetesen jóképű, nem? Ugye azt gondoljuk, hogy mindenképpen csinos és kedves és udvarias és aranyos, és soroljuk a jó tulajdonságokat. De hányan tudjátok, hogy Isten tudja, hogy ki az, aki hozzánk illik? Ha máshol nem, akkor itt belül mi is tudjuk, hogy ki az, aki hozzánk illik. Amikor vannak körülötted emberek, és kapcsolatba kerülsz valakivel, tudsz imádkozni, és ahogy megnyitod magadat, Isten meg fogja mutatni a szívedben, hogy ki az, akit odarendelt melléd. Rajtuk keresztül kapcsok és kötelek által leszünk ellátva, így vagyunk egybeszerkesztve, és így mindannyian, ahogy megteesszük a magunk részét szeretetben, az egész Test fog növekedni. Ámen.

Álljunk fel, kérlek! Csak egy nagyon rövid, egyszerű imára szeretnék buzdítani titeket. Ha ezt valóban Isten mondja, amit ma hallottunk, és Ő az, aki szeretne indítani minket arra, hogy tovább menjünk ezen az úton, ezen az ösvényen, akkor munkálja bennünk mind az akarást, mind a cselekvést az Ő jókedvéből. Kész valakinek a szíve, hogy ezt kérjük? Akkor mindnyájatokat, akik kész vagytok erre, kérem, hogy imádkozzunk. Hiszem azt, hogy az életed egy új szintre fog emelkedni, ahogy ezeket a kapcsolatokat és köteleket elkezded elmélyíteni. Ha megengeded, hogy ezeken a kapcsolatokon és köteleken keresztül eljusson hozzád az ellátás, amit Isten szeretne eljuttatni hozzád. Egy új szint. Egy újfajta közösségbe hív téged Isten, hogy ezt megtapasztald, egy újfajta módon lehetsz áldás másoknak. Dicsőség Istennek!

Drága édes Atyám, szeretlek Téged! Köszönöm, hogy elhívtál, és alkalmassá tettél a szolgálatra. Kérlek, Uram, mutasd meg a helyemet, mutasd meg, hogy mi az én részem, kik felé szeretnél használni, dicsőítsd meg magad bennem, Jézus nevében! Kérlek, Uram, hogy munkáld bennem mind az akarást, mind a cselekvést, Jézus szent nevében! Ámen.

*A barna színnel jelzett igeversek más fordításból származnak.

A felhasznált bibliai versek a King James kiadás számozását követik.

